

☒

ქარიშხალს უნდა გული დასეროს,
ფიქრები მაინც ასე იწვიან.
მე ეს ლექსები სად გაიავწერო,
მე ეს ლექსები გულში მიწყვია.

სულს მეგობარი ყოველთვის უნდა
და შენ ისურვე ჩემი დაგმობა.
და პოეზიას ამართლებს მუდამ
ეს ხეტიალი და უსაქმობა.

წარმოვიდგინე მე შენი სახე,
როდესაც იდგა დღე ოქროსფერი.
დავწერე ლექსი ღამის შესახებ
და ჩავიარე ნელა პროსპექტი.